

Vámos György: „Van Mátsik”

2012 július 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Parancsra tettem.” Ismer?sen cseng a két szó, de valljuk be, gyenge védekezésnek számít. Számtalanszor hallottuk már az elmúlt évtizedekben. Például 1945 után a háborús b?nök elkövet?it?l, hallottuk aztán a rendszerváltást követ?en, de halljuk napjainkban is, ha valakir?l kiderül, 1956 után részt vett a kommunista megtorlásokban.

Biszku Bélának sem akaródzott elismerni az égvilágon semmit, s?t, váltig hivatkozott arra, hogy 1956 ellenforradalom volt, ? pedig csak a kötelességét tette, amikor védte a kommunizmust. De most itt van nekünk Mátsik György, akir?l évtizedeken át semmit sem lehetett tudni, pedig még csak nem is bujkált. Élte a nyugdíjasok életét a Naphegyen a feleségével együtt, aki nem olyan régen a Magyar Úszószövetségt?l Centenáriumi Érdemérmet vehetett át kiemelked? életpályája elismeréseként. Elvégre mivel is tüntessenek ki egy egykori rend?rn?t? Mátsik György is kapcsolatban állt a fegyveres testülettel, mivel az Újpesti Dózsa vízilabdacsapatának többször volt a vezet?je, legalábbis ezt állítja. 1957. július 30-tól a F?városi F?ügyészség munkatársa volt, 1962. október 1-jét?l pedig a Legf?bb Ügyészség ügyésze lett, majd 1967. február 24-t?l ismét a F?városi F?ügyészséghez került. 1968. december 31-t?l pályát módosított, és a MÉH Vállalat osztályvezet?je lett, ahonnan meg sem állt a MÉH Tröszt vezérigazgatói székéig.

1983 és 1987 között töltötte be ezt a posztot. Aztán, 1988-ban alakult egy Gyerekekért Alapítvány, amelyet az úttör?szövetség hozott létre, itt Mátsik – több régi elvtársával együtt – kuratóriumi tagságot vállalt. Ugye milyen furcsa pályafutás, f?leg, ha egy olyan ügyész pályája ez, aki kegyetlen vádbeszédével öt fiatalkorú és egy épphogy nagykorú elítélt sorsát pecsételte meg? Ez az ügyész, akinek akkor már két gyermeke is volt, halálbüntetést kért Mansfeld Péterre mint másodrend? vádlottra.

Az egyetlen nagykorút, Blaski Józsefet életfogytiglani szabadságvesztésre, Holecz István fiatalkorút ötévi, Bóna Rezs? fiatalkorút tízévi, Furkó László fiatalkorút háromévi, Egei Attila fiatalkorút pedig négyévi börtönbüntetésre ítélte a bíróság. Említést érdemel még a másodfokú bíróság tanácsvezet? bírája, akit Vágó Tibornak hívtak. Mansfeld Pétert 1959. március 19-én ítélték halálra, az ítéletet március 21-én, a Tanácsköztársaság negyvenedik évfordulóján végre is hajtották.

A kommunista hatalom kiszolgálói, mint tudjuk, azóta sem tanúsítanak semmiféle megbánást, hiszen náluk tovább m?ködik a kett?s mérce, amely szerint csak a nácizmus b?nei számítanak b?nnek. Ha tehetnék, újra felakasztanák Mansfeld Pétert. Azt tehát tudjuk, ki mondta ki az ítéletet, de azt még mindig nem, ki adta ki a parancsot. Erre várunk immáron 1989. október 23. óta, amióta kikiáltották a köztársaságot. A parancsok kiadóit és az ügyészeket, a bírákat, akik a hosszú, illetve a halálos ítéleteket végül kimondták, felel?sségre lehetett volna vonni. Az igazi rendszerváltók azonban er?tlenek voltak, átadták a kezdeményezést az álrendszerváltóknak, akik mindjárt el is szabotálták kötelességüket, s védték egykori b?ntársaikat. A b?nösök egy része azóta is háborítatlanul él közöttünk.

Megkockáztatom, Mátsiknak sem lesz semmi baja, esetleg kerüli majd néhány hónapig a nyilvánosságot, aztán a neve visszasüllyed a feledés homályába. Persze azért nem mindenki feledkezett meg róla. Néhány hónapja az

Echo televízióban szóba került Mátsik és Mátsikné neve. Utalva arra, hogy nemcsak Biszku él, hanem „van Mátsik” is!

Kísértenek a gyászos id?k, amikor szinte kéjjel ítéltek el fiatalokat, hogy ezzel is megfélemlítsék a társadalmat, s megmutassák, hogy a kommunista hatalommal nem lehet viccelni. Mansfeldék e hatalmi tébolynak estek áldozatul. Amit valójában elkövettek, azért normális körülmények között csak néhány év börtönt kaphattak volna. Ám esetükben példát kellett statuálni mindazok számára, akik a független Magyarország megszületésér?l álmodoztak még mindig. Ami pedig még ennél is szomorúbb, hogy annyi évvel a tragikus ítélet kimondása után még mindig ott tartunk, hogy keresgéljük a valódi felel?st. Mert csak a parancs végrehajtóinak neve ismert: a másodfokú eljárásban, ahol a Legfels?bb Bíróság Népbírósági Tanácsa ítélkezett, Györe József, Varga István, Keresztes Sándor, Szabó Sándor volt a népbíró. A legf?bb ügyészt Borsi Zoltánnak hívták. A per 1958. november 19-t?l 1959. március 21-ig zajlott.
Vámos György - magyarhirlap.hu

Ajánló